

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. decembrī iesniedza Bayerischer
Verwaltungsgerichtshof (Vācija) – Deutsche Umwelthilfe e.V./Freistaat Bayern**

(Lieta C-752/18)

(2019/C 54/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Atbildētāja: Freistaat Bayern

Prejudiciālie jautājumi

Vai:

1. Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 3. punkta otrajā daļā noteiktā prasība, atbilstoši kurai dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no Līgumiem vai no Savienības iestāžu aktiem;
2. tostarp Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 197. panta 1. punktā noteiktais efektīvas Savienības tiesību īstenošanas dalībvalstīs princips;
3. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 1. punktā garantētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību;
4. no Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija) 9. panta 4. punkta pirmā teikuma izrietošais līgumslēdzēju valstu pienākums nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību vides jautājumos;
5. LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā reglamentētais dalībvalstu pienākums nodrošināt efektīvu tiesisko aizsardzību jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības

ir jāinterpretēt tādējādi, ka Vācijas tiesai ir tiesības – un konkrētajā gadījumā pat pienākums – piespriest Vācijas federālās zemes amatpersonām apcietinājumu, lai šādā veidā īstenotu šīs federālās zemes pienākumu izdarīt grozījumus ar konkrētu minimālo saturu gaisa kvalitātes uzlabošanās plānā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV 2008, L 152, 1. lpp.) 23. panta izpratnē, ja šī federālā zeme ir tikusi notiesāta ar spēkā esošu spriedumu veikt grozījumus ar šo minimālo saturu, un

- pret šo federālo zemi vairākkārtēji paustie draudi par soda maksājuma piemērošanu un vairākkārtēja tās piemērošana nav devusi rezultātus,
- no draudiem par soda maksājuma piemērošanu un no tā piemērošanas arī tad, ja tiktu draudēts ar lielākām summām nekā līdz šim un tādas tiktu piemērotas, neizriet nozīmīga piekāpšanās iedarbība tāpēc, ka soda maksājumu samaksa ar spēkā esošu spriedumu notiesātajai federālajai zemei vienlaikus nenozīmē finansiālus zaudējumus, bet gan šajā ziņā notiek tikai attiecīgi noteiktās summas pārskaitīšana no vienas grāmatvedības iestādes valsts budžeta ietvaros uz citu grāmatvedības iestādi valsts budžeta ietvaros;
- ar spēkā esošu spriedumu notiesātā federālā zeme gan iepretim tiesām, gan publiski – tostarp ar savu ranga ziņā augstāko politisko ierēdņu starpniecību iepretim parlamentam – ir apņēmusies neizpildīt tiesas uzliktos pienākumus saistībā ar gaisa kvalitātes uzlabošanas plānošanu;

- lai gan principā valsts tiesībās ar mērķi izpildīt tiesas nolēmumus apcietinājuma institūts ir paredzēts, valsts Konstitucionālās tiesas judikatūrai ir pretrunā attiecīgās tiesību normas piemērošana tādā situācijā kā šī; un
- valsts tiesībās tādā situācijā kā šī nav paredzētas sankcijas, kas ir vairāk vērstas uz mērķa sasniegšanu nekā draudi piespriest soda maksājumus un to piemērošanu, taču ar mazāku ierobežojošu iedarbību nekā apcietinājums, un atsaukšanās uz šādām sankcijām arī pēc būtības nav iespējama?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. decembrī iesniedza Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Francija) – LC, MD/easyJet Airline Co. Ltd

(Lieta C-756/18)

(2019/C 54/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Pamatlietas puses

Prasītāji: LC, MD

Atbildētāja: easyJet Airline Co. Ltd

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 261/2004”), 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai atsauktos uz šīs regulas tiesību normām, pasažieriem ir jāpierāda, ka viņi bija ieradušies uz reģistrāciju?

Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 3. panta 2. punkta a) apakšpunktam ir pretrunā vienkāršs pieņēmums, saskaņā ar kuru nosacījums par pasažiera ierašanos uz reģistrāciju ir uzskatāms par izpildītu, ja šī pasažiera rīcībā ir apkalpojošā gaisa pārvadātāja akceptēta un reģistrēta rezervācija 2. panta g) punkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 4. decembrī iesniedza Rayonen sad Haskovo (Bulgārija) – QH/Varhoven kasatsionen sad der Republik Bulgarien

(Lieta C-762/18)

(2019/C 54/16)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Rayonen sad Haskovo

Pamatlietas puses

Prasītājs: QH

Atbildētāja: Varhoven kasatsionen sad der Republik Bulgarien